

धाराया

"शमप्रधानेषु तपोधनेषु गूढं हि
 ... सूर्यकान्तास्तद्व्यतेजोऽभिभवाद्धमन्ति।"

द्वितीयोऽङ्कः

श्लोक - ७

→ महाकवि कालिदास विवक्षितस्य अभिज्ञान
 शकुन्तलम् नाम नाटकस्य द्वितीयाङ्के समुपलभ्यते।
 विदूषकस्य अनुरोधात् मृगयाया परिविद्वत्तः
 राजा दुष्यन्त यदा सेनापतिम् आदूष्य मृग्यानिवा-
 र्थम् आदिदेश, तदा तत् कारन बोधार्थम् अवदत् -
 शमप्रधानेषु इति।

शमः शान्तिः प्रधानं मुख्यं येषां तादृशेषु
 शान्तिप्रियेषु तपोधनेषु ~~तपसेषु~~ तापसेषु दृढात्मकं दृढशीलं
 तेजः शक्तिः गूढं प्रच्छन्नम् अस्ति, स्पृशस्य अनुकूलाः
 योग्याः, सूर्यकान्ताः मणिभेदाः यथा अन्त्रेषाम् सूर्यादीनां
 तेजसः अभिभवात् समाक्रमनात् वमन्ति अग्निम् उद्विग्नन्ति।

स्वत्वार्थ - यत् शान्ते तपोधने ये हि मुनयः
 तपश्मन्ति ते हि शमप्रधानाः, ते हि प्रकृत्या शान्ताः।
 शान्तिपरायणाः तपोधनाः हि सूर्यकान्तमनिसदृशाः।
 सूर्यकान्तमनिः प्रकृत्या स्पृशीशीतलः किन्तु अन्त्रेषां सूर्यादीनां
 तेजसः अभिभवात् अग्निम् उद्विग्नन्ति। स्वभावशान्तामुनयः
 अन्त्रेषां उत्पीडनेन तेषाम् अन्तर्निहितं दृष्टिकशक्तिम्
 प्रकाशयन्ति च भस्मीभूतं कुर्वन्ति। अनेन श्लाकेन
 प्राचीनभारतवर्षस्य ब्राम्हणधर्मस्य महिमानं वर्णयन्ति महाकविः।
 स्वभावेन शान्तः किन्तु यदि केनापि दुर्विनीतेन अपमानिता
 भवन्ति तदा ते तेषां दृष्टिकातेजः उद्विग्नन्ति।

अस्मिन् श्लोके दृष्टान्तालङ्कार उपजाति वृत्तम्।